

maa have en vis personlig Udvikling og kunne dømme selvstændigt, hvis det civilisatoriske Arbejde skal lykkes, og Vanskelighederne ved ude fra at finde en egnet Mand til blot som i indeværende Aar under Bestyrerens midlertidige Fraværelse paa Permission at bestyre Distriktet fremgaar bedst deraf, at man meget har maattet paaskønne, at den tidligere Bestyrer, der som pensioneret har taget Bopæl her i Landet, efter Henvendelse herfra har paataget sig et Aars Vikariat i Stillingen.

Under Hensyn til det anførte vilde man finde en fortsat Tilstand som den nuværende saa usikker, at det neppe kan forsvares, nu da Spørgsmaalet er rejst, ikke at søge en fast Ordning indført derigennem, at Angmagssalik bringes i Række med Kolonierne paa Vestkysten, blandt hvis Tjenestemænd der altid vil findes Folk, der naar som helst kan overtage Angmagssalik.

Man skal endnu oplyse, at den nuværende Handelsbestyrer oppebærer en aarlig Lønning af 4 200 Kr. foruden et Tillæg, der svarer til det til enhver Tid gældende Konjunkturtillæg, fri Bolig i Grønland samt en Brændselsgodtgørelse svarende til den Kolonibestyrerne i Sydgrønland tillagte, og endelig har man tillagt ham de samme Betingelser med Hensyn til Opdragelseshjælp, Permission og Opholdstillæg, som gælder for Tjenestemændene paa Vestkysten.

Som Følge af, hvad foran er anført, vilde Ministeriet være sindet til paa Normeringsloven for 1924—25 at søge Kolonibestyrernes Antal forhøjet med een og Bestyreren af Kolonien Angmagssalik tillagt samme Lønningsvilkaar som Bestyrerne af Kolonierne i Sydgrønland.

Førenden videre foretages, skulde man udbede sig Lønningsraadets Udtalelser i Sagen.

P. M. V.

(Navn).

Til Lønningsraadet.